

Menükite autor

SHEILA ROBERTS

Liivadollarite **tänavas**

Originaali tiitel:
Sheila Roberts
Sand Dollar Lane
2022

Kõik õigused käesolevale väljaandele, kaasa arvatud õigused kogu raamatu või selle üksiku osa kopeerimisele ja levitamisele ükskõik millisel viisil, kuuluvad Harlequin Enterprises ULC-le. See raamat on välja antud kokkuleppel Harlequin Enterprises ULC-ga.

Kaanekujundus pärineb Harlequin Enterprises ULC-lt ja kõik selle levitamise õigused on seadusega kaitstud.

See teos on väljamõeldis. Selles esinevad nimed, tegelaskujud, paigad ja sündmused on kas autori kujutluse vili või väljamõeldis. Mis tahes sarnasus tegelike elus või surnud isikute, äriettevõtete, sündmuste või paikadega on täiesti juhuslik.

Tõlkinud Marja Liidja
Toimetanud Evelin Piip
Korrektuuri lugenud Inna Viires

Copyright © 2022 by Roberts Ink LLC
© Tõlge eesti keelde ja eestikeelne väljaanne. Kirjastus ERSEN, 2023.

Sellel raamatul olevad kaubamärgid kuuluvad firmale Harlequin Enterprises ULC või selle tütarfirmadele ja teised firmad kasutavad neid litsentsi alusel.

E07429923
ISBN 978-9949-87-101-8

Kõik kirjastuse ERSEN raamatud ja e-raamatud on saadaval
veebipoest www.ersen.ee

Lindale, KJ-ile ja Elizabethile, rannapiigadele.

Esimene peatükk

Olla või mitte olla? Selles *ei* olnud küsimus, kui sulle ideaalselt sobiv naine leidis, et tema sobib ideaalselt kellegi teisega. Küsimus oli, kuidas see @!*!!! ometi võis juhtuda? Kuidas Brody Green, kes oli Jenna Jonesiga kihlatud, leidis, et Jenna on ta hüljanud? Kuidas oli võimalik, et alles äsja hoidis Brody tema jaoks Driftwood Inni alles, aga nüüd pidi nägema, et naine veedab seal mesinädalaid Brody vana rivaali Seth Watersiga? Rivaaliga, kelle Brody oli võitnud.

Vähemalt oma arvates. Ühel hetkel oli ta kihlatud Moonlight Harbori kõige kenama, targema ja südima naiselega ning järgmisel viibis tema laulatusel, tehes nägu, et on lüüasaamisest üle. Miski oli läinud väga, väga valesti.

Erinevalt esimesest abielust ei märganud ta hülgamist juba ette. Jah, ta oli lühikese aja vältel näinud välja alatuna, aga ta teadis, et kui Jenna saab tõde teada ja ta tõestab, et on tegelikult kangelane, on kõik taas hästi.

Igal juhul oleksid nemad pidanud abielluma ja kõndima käsikäes päikeseloojaku poole – Jenna paljajalu, pruutkleidis, tema šikis smokingis. Nad oleksid joonud rannas šampanjat, võib-olla isegi armat-

senud mahalaotatud tekil. Ta oleks viinud Jenna Tahitile unustamatuteks mesinädalateks.

Selle asemel valis naine ülekiidetud töömehe, kel polnud võimalik viia teda mesinädalaid pidama kaugemale Driftwood Innist. Mis mesinädalad need on. Mis abielu.

Kuid Jenna oli õnnest ekstaasis.

Hästi. Brody tahabki, et ta oleks õnnelik. Ta oli Jenna üle õnnelik. Kuid enda üle ei olnud ta õnnelik. Neil oli olnud ideaalne suhe. Aga nüüd oli nende vahel kõik katki ja valesti.

Jenna seisukohast olid nad ikka parimad sõbrad. Mees ei tahtnud, et nad oleksid parimad sõbrad. Ta tahtis naasta aega, mil nad olid armunud.

Ent äkki oli ainult üks neist olnud armunud. Pole raske kujutleda, kumb see oli.

Sõbrad. Bla-blaa. Kuid rohkemat ta ei ole, praegu ega edaspidi. Ja ta pidi sellega rahule jääma. Kui Jenna on õnnelik, peab ka tema olema õnnelik. Eks ole?

Ometi oli raske mitte tunda vastamata armastuse valusat pistet, käituda, nagu oleks kõik hästi, kui nad kaubanduskoja koosolekutel kohtusid. Sama hea, kui paluda zombit, et ta ei kõnniks imelikult, ei vaataks tühja ja segase pilguga ega laseks suunurkadest verd nirseda. Kui nad oleksid raamatutegelased, tõuseks ta leheküljelt ja annaks kõrvakiilu nõmedale autorile, kes ei osanud neid koos hoida.

Kunagi oli ta Moonlight Harbori ihaldatuim poissmees. Nüüd tundis ta end Moonlight Harbori suurima luuserina. Tal polnud huvi kohtingutel käia ning ta ei sallinud kurbust, mis teda Jennat nähes iga kord valdas. Seepärast püüdis ta muidugi naisega võimalikult vähe kohtuda.

Agas siis murdis ta pead, kus Jenna praegu on ja mida ta teeb. (Välja arvatud öösel. Ta ei tahtnud mõelda, kus Jenna on või mida teeb, sest ta teadis täpselt, kus naine on, mida ta teeb ja kellega.)

Tal polnud võimalik Jennat täiesti vältida. Kui nad ei kohtunud juhuslikult Beachside'i toidupoes, nägi Brody teda paratamatult kaubanduskoja ühislõunatel. Nad olid töötanud koos eelmisel festi-

valil „Rannapidu koos jõuluvanaga“ ja sellepärast painas teda nüüd tunne, et jõulude ümber lüüakse liiga palju lärmi, sellest hoolimata, et tema lapsed sõitsid New Yorgist sinna uut aastat rannas vastu võtma.

Pärast laste ärasõitu pugis ta krõpse ja vaatas lakkamatult Bourne'i filmisarja. Talle pakkus ajutiselt lohutust, et isegi Jason Bourne ei suutnud ühtki naist kauemat aega kõita. See põhjendas kõike. Kangelased kõnnivad üksi.

Tema polnud kangelane ja üksi ringi kõndida oli tüütu. Keegi ei hoolinud, kas löid varba ära või sõid liiga palju rämpstoitu. Või et kogu su elu oli rämps. Uue aasta puhul oli hea ainult see, et vana aasta sai läbi.

Niisuguste rõõmsate mõtetega sammus ta kaubanduskoja jaanuarikoosolekule. Uus aasta, uued algused, paremad suhtumised. Kes hoolib Jenna Jonesist?

Tema hoolis. Jenna tuligi, sisenes Sandy restorani banketisaali mustas jakis, mille all oli pikk punane sviiter, jalas liibuvad mustad retuusid. Jenna Jonesil on ilusad jalad.

Jenna Jonesi juures oli kõik väga ilus. Brody tõmbus teda nähes tusaseks.

Naine nägi teda ja naeratas ning mees surus suunurgad vägisi ülespoole. „Head uut aastat!“ sõnas ta tervituseks.

„Head uut aastat ka sulle!“ vastas Jenna. „Kas su lapsed käisid siin?“

„Jah, meil oli tore koos olla.“ Tal oleks olnud veel toredam, kui ka Jenna oleks olnud koos temaga. „Kas võtsid vastu mõned uusaastaotsused?“

„Seda küll, leida sulle ideaalne naine.“

Ma juba leidsin. Mees ei öelnud seda välja. Mis mõtet sel oleks?

„Sa oled siin ikka veel esimesena sihikul,“ jätkas naine.

„Kas tõesti?“

Kõlas ta hääl kibedalt? Oli nii raske olla hea kaotaja, kui oleksid pidanud mängu võitma. Välja arvatud see, et siin polnud tegemist mänguga.

Jenna raputas pead, nii et hõbedased kõrvarõngad tilisesid. Brody ei mäletanud, et oleks neid varem näinud. Kas Waters kinkis need talle jõuluks?

„Sa tead, et oled,“ väitis Jenna.

„Jah, olen küll,“ nõustus mees. Mis näitas, kui halb maitse on Jennal.

Näis, et nii kulges iga vestlus, mida nad sel teemal alustasid – naine püüdis näidata nende kunagisi suhteid hoopis teises valguses ja Brody proovis teha nägu, et kõik on hästi, kuid lõpuks see ei õnnestunud.

Nad ei jõua kunagi tagasi sinna, kus olid enne käima hakkamist. Mees ei uskunud, et nad jõuavad ligilähedalegi. Naine tundis end süüdlaslikult. Mees tundis... nii mõndagi. Altveetuna. Nördinuna. Armukadedana. Jah, kõike seda. Ning ta armastas Jennat ikka veel, mis tegi asjad veel keerulisemaks. Vähemalt Brodyle.

Pärast iga kohtumist kulus tal hulk aega, et inetutest tunnetest vabaneda. Jenna Jones vääris parimat ja kui ta rahuldus mitteparimaga (see oli ju tõsi!), siis võis see Brody poolest nii olla. Waters ei sallinud ikka Brodyt ja Brody teda, kuid ta võib Jenna pärast sellest üle saada. Ta oskab olla viisakas, kui nad mitmesugustel üritustel kohtuvad. Ta hoiab end tagasi mehe röövimisest, kinnisidumisest, pimedal ööl paadiga merele viimisest ja üle parda heitmisest. Tal on olemas eetika.

„Ma näen, et sa müüd Dinglerite maja,“ ütles naine.

„Jah, nad tahavad Palm Desertisse elama asuda.“

Jenna võbistas end teeseldult. „Uhh. Kohutav kuumus.“

„Täpselt minu mõte. Kes tahaks elada kuskil mujal kui siin?“

Kus sa võid olla õnnetu. Brody oli pärast nende suhte lõppu korduvalt kaalunud mujale kolimist. Ta armastas ikka Moonlight Harborit, kuid pärast Jenna kaotamist oli tal raske näha rannale veerevate vahuste lainete võlu, imetleda veepinnal tantsisklevat kuuvalgust või ilusat päikeseloojakut.

Sa pead end sellest lahti rebima, ütles ta endale miljonendat korda. Asjad ei laabunud? Mis siis? Meres oli teisigi kalu. Rannal teisi liiva-

dollareid*. Teisi kivikesi. Moonlight Harbor oli täis naisi, kes tahaksid temaga kohtingule tulla.

Ükski neist ei olnud Jennaga võrreldav.

Brody tajus, et kaotab oma võluva fassaadi. On aeg siit lahkuda.

„Seal on Ellis. Mul on vaja temaga rääkida,“ ütles ta ja laskis jalga. Kindlasti on tal tarvis Ellis Westiga millestki rääkida.

Aga küsida, kuidas läheb Ellisel ja tema uuel naisel, tähendas uut tusatuju. Melody West oleks pidanud olema tema ämm.

Ellis ja Mel olid ikka õnnelikud nagu paar Moonlight Harbori rannakarpe. Kõike head neile! Ja kõigile teistele. Mhh. Iga mees Moonlight Harboris läks õnnelikult paari peale tema. Iga mees on valentinipäeval õnnelik. Tema joob ennast täis.

Ta võiks saada õnnelikuks, kui soovib. Ta ei pea uitama linnas üksi ringi nagu vana meremees. Tal võiks olla sõpru. Kellega on ka intiimsuhetes.

Midagi rohkemat teda elus enam ei oota. Ta ei sukeldu enam kunagi pea ees mõnda suhtesse. Jenna oli tema teine õnnetu armastus ja ta uskus vägagi vanasõna, et kolmas kord on kohtuseadus. Ta elas rannikul. Ta teadis, mis juhtub, kui inimene upub. Kui vajud kolmandat korda vee alla, siis enam pinnale ei kerki.

Rian LaShell sammus aeglaselt tema poole. Rian oli lahe. Ta meeldis Brodyle päris hästi. Nad käisid mõni aeg, aga kuigi oli lennanud mõningaid sädemeid, ei piisanud neist, et temas tuli süüdata ja püsivat suhet soovida. Rian oli nõtke ja seksikas ning nägi tänagi väga äge välja oma liibuvates teksades ning mustas džemperis. Kuid ta ei olnud Jenna.

„Tere sulle!“ ütles naine oma käheda kurguhäälega. „Head uut aastat!“

„Sinule ka!“ vastas mees. „Kas tegid uue aasta vastuvõtmiseks midagi põnevat?“

Naine kehitas õlgu. „Võtsin selle vastu.“

---

* Ühe merisiilikute liigi kivistised. Siin ja edaspidi tõlkija märkused.

Salapärane vastus, mis oli mõeldud äratama uudishimu, kellega ta selle vastu võttis, ning armukadedust õhutama.

Brody ei läinud õnge. „Siis on hästi. Kuidas Sandy Clawsil läheb?“

„Meil oli möödunud nädalal viiekümneprotsendiline allahindlus. Kahju, et sinul ei ole lemmiklooma.“

Ta peakski võtma lemmiklooma. Mitte kassi, need on liiga sõltumatud. Koer. Koerad on sulle truud. Nad ei jäta sind maha. Jah, võib-olla koera. Miks tal ei ole veel mõnd looma?

Oh muidugi. Loomad nõuavad aega ja pühendumist.

Aga tema päevad ei ole praegu liiga täidetud.

Need võiksid olla. Peaksid olema. Jenna oli minevik. Ta peab vaatama tuleviku poole. Kuid kellega tal on oma arust ühine tulevik?

Inimesed hakkasid valima kohti Sandy koosolekusaali kahe laua ümber, nende ettekandja oli kohal ja võttis tellimusi. Brody ja Rian istusid kõrvuti ning mees otsis midagi, mida talle öelda. Aju oli nagu lukku pandud.

Mis see küll oli? Nad olid pool aastat käinud. Talle peaks midagi pähe tulema. Inspiratsiooni andis eksootiline tume joon, millega naine oma silmi oli rõhutanud.

Ah. Kass. „Kuidas Pyewacket elab?“

„Igatseb sinu järele.“

Brody mühatas naerda. „Kassid ei igatse kunagi kellegi järele.“

„Muidugi igatsevad,“ vastas Rian. „Peaksid korra külla tulema.“

„Et ta saaks mind kriipida?“ Brody ja Pyewacket ei olnud kunagi omavahel klappinud.

„Ta oleks pai laps. Mina samuti,“ lisas naine häälega, mis oli mahe nagu viski.

Kuum naine kutsub teda enda poole. Iga täie aruga mees oleks kohe vaimustuses. Ilmselt ei ole Brody enam täie aruga.

Ettekandja tuli nende juurde ja ta pääses ajutiselt.

Aga see oli vaid ajutine. Kui nad olid andnud lõunatellimused, naeratas Rian talle ikka ja ootas vastust.

„Tead, mul on vaja vist mõni aeg omaette olla.“

„Mul on kahju, et sul Jennaga midagi välja ei tulnud,“ lausus naine tasa, „kuid see on nüüd lõpetatud peatükk. Võib-olla on aeg lehekülge pöörata.“

„Või raamat sulgeda,“ teravmeelitses mees lühidalt.

Aga ta ei teinud nalja. Välk ei löö kaks korda. Kui tõenäoline on, et ta veel kunagi kohtab kedagi, keda ihkab sama palju kui Jennat?

Ja tegelikult ei olnudki ta kindel, et soovib uut välgulööki. Välgu jõud on purustav.